

KHUTBA

Fredag 09.03.12

Norsk

Historien om profeten Mosa (fvmh), del 3

All takk til Allah, Den mest gavmilde. Jeg bevitner at ingenting er verdt tilbedelse unntatt Ham, uten partnere. Måtte Allah sende fred og velsignelser over Hans siste sendebud.

Allahs tjenere! I dag skal vi fullføre historien om profeten Mosa (fvmh), hvis Allah vil.

Mosa dro fra Midian med sin familie og reiste gjennom ørkenen til Sinai-fjellet. Der oppdaget Mosa at han hadde gått seg vill og ba Allah vise dem rett vei. Allah viste dem rett vei og ved mørkets frembrudd kom de til Tur-fjellet.

Har du hørt beretningen om Mosa? Da han fikk se en ild, sa han til sitt husfolk: «Bli her! Jeg har oppdaget en ild. Kanskje jeg kan hente varme fra den, eller jeg kan finne ledelse ved ilden.» Da han gikk frem til den, lød en stemme: «Mosa! Jeg er Herren! Ta av deg sandalene! Du er i den hellige dal Tuwa. Jeg har utvalgt deg! Så lytt til det som blir åpenbart! Jeg er Allah. Det er ingen gud unntatt Meg. Så tjen Meg, og forrett bønner til Min ihukommelse! Timen kommer. Men Jeg holder den skjult en stakkert stund, så enhver kan belønnes etter sin innsats. La ikke noen holde deg tilbake fra den, som ikke tror på den, og som følger sine egne lyster, så du ikke går til grunne. Men hva er det du har i din høyre hånd, Mosa?» Han svarte: «Det er min stav. Jeg støtter meg på den, og slår ned løv med den til småfeet, og jeg har også andre anvendelser for den.» Han sa: «Kast den, Mosa!» Så kastet han den, og se, den ble til en buktende slange. Han sa: «Grip den, og frykt ikke! Vi skal gjøre den slik den var. Og stikk hånden din under armen, og du vil ta den frem igjen hvit, men uskadd. Dette som et annet jærtegn, for å vise deg noen av Våre større tegn. Gå til Farao! Han har vist seg oppsetsig.» Mosa svarte: «Herre, gjør mitt bryst åpent for oppgaven, og gjør mitt oppdrag lett for meg. Løs mitt tungebånd, så de må forstå min tale! Og gi meg en medhjelper blant mine, Aron, min bror. Gi meg kraft og styrke ved ham. Knytt ham til mitt oppdrag, så vi kan prise Deg stort og komme Deg stadig i hu. Du holder øye med oss.» Han sa: «Du får din anmodning oppfylt, Mosa! Og Vi har vist deg Vår gunst en gang før, da Vi gav din mor denne inspirasjon, 'Legg ham (barnet) i kassen og kast den i floden! Floden vil føre ham til bredden, så en fiende både av Meg og ham kan ta vare på ham.' Og Jeg sendte over deg Min kjærlighet, at du skulle formes for Mine øyne. Da din søster kom gående, og sa: 'Skal jeg vise dere til noen som kan ta seg av ham?' Så brakte Vi deg tilbake til din mor, så hun kunne tørke tårene, og ikke sørge. Så drepte du et menneske, og Vi reddet deg ut av elendigheten. Og Vi utsatte deg for andre prøvelser. Mange år tilbrakte du blant Midians folk. Så kom du hit, Mosa, som bestemt var. Jeg har utvalgt deg for Min tjeneste. Gå derfor, du og din bror, med Mine jærtegn! Og bli ikke trett av å komme Meg i hu! Gå til Farao! Han har vist seg oppsetsig! Tal rolig og mykt til ham, kanskje lar han seg formane eller kommer i frykt.» De svarte: «Herre, vi er redd for at han forgriper seg på oss, eller slår seg helt vrang.» Han sa: «Frykt ikke! Jeg er med dere, og Jeg hører og ser. Så gå til ham og si: 'Vi er utsendinger fra din Herre! Send Israels barn med oss, og plag dem ikke. Vi er kommet til deg med et jærtegn fra Herren! Fred være med den som følger ledelsen! Det er blitt åpenbart for oss at straffen rammer den som holder den for løgn og vender seg bort.'» (20:9-48)

Mosa (fvmh) og Aron (fvmh) dro sammen til Faraos og leverte budskapet. Mosa snakket med ham om Allah, Hans barmhjertighet, Hans Paradis, og forpliktelsen med monoteisme og Hans tilbedelse. Faraos lyttet til Mosa med forakt. Han mente Mosa var gal, fordi han våget å så tvil om hans enestående posisjon. Han hevet hånden og spurte: «Hva er det du vil?» Mosa svarte: «Jeg vil at du skal sende Israels barn med oss.» Faraos spurte: «Hvorfor skulle jeg sende dem, de er mine slaver?» Mosa svarte: «De er slavene til Allah, Herren over verdenene.» Faraos spurte da sarkastisk om han hette Mosa. Mosa svarte: «Ja.» Er ikke du Mosa, det hjelpeløse spebarnet vi plukket opp fra Nilen? Er ikke du Mosa som vi oppdro i dette palasset, som spiste og drakk fra våre forsyninger, og som vår velstand overøste med velgjørenhet? Om ikke hukommelsen min spiller meg et puss, er ikke du Mosa, rømlingen som drepte en egyptisk mann? Det sies at drap er en vantro handling, derfor var du en vantro da du drepte. Du har flyktet fra rettferdighet, og så kommer du og snakker med meg! Jeg har glemt det, hva var det du snakket om Mosa?» Mosa visste at det var Faraos måte å true ham på ved å nevne hans fortid, hans oppvekst og at han hadde fått Faraos velgjørenhet. Mosa ignorerte sarkasmen hans og forklarte at han ikke var vantro da han drepte egypteren, han var bare på villspor og Allah, Den allmektige hadde ikke gitt han åpenbaringen enda. Han forklarte til Faraos at han flyktet fra Egypt av frykt for hevn, selv om drapet var et uhell. Han sa at Allah hadde tilgitt ham og gjort ham til ett av sendebudene.

Faraos forbauselse snudde til redsel. Av frykt for sitt herredømme sa han til rådgiverne sine: «Dette er to trollmenn som vil fjerne deres beste tradisjoner og drive dere ut av landet med magien sin. Hva er deres råd?» De rådet Faraos til å anholde Mosa og broren hans mens de samlet de dyktigste magikerne i landet. Da kunne også de vise sine magikunster og forandre pinner til slanger. På denne måten prøvde de å minske Mosas innflytelse over folkene angående hans mirakler. Faraos anholdt Mosa og Aron og sendte kurerer over hele landet for å sikre seg de beste magikerne. Han tilbød hver eneste vellykkede magiker en stor belønning, inkludert ansettelse som en kongelig kurer. På en vanlig festivaldag som tiltrakk innbyggere fra hele det egyptiske imperiet, arrangerte Faraos en offentlig konkurranse mellom Mosa og magikerne.